

Topla Pılını Pırtını Ey Hüzün

– EMİ ÖZTÜRK · 02 Şubat 2017

Kör ve sağır,
Bir sessizlik içindeyim.
Postallarım ağır,
kana kana
susuyorum..
İşte,
bir türkü daha söylüyorum,
Dağarcığım da kalan..
avazım çıktığı
sessiz..

Diyorum..
Demli yalnızlıklara,
Gömülsem..
Desem ki,
birdaha hiç konuşmasam..
Ve sussam sussam,
ebediyete kadar...

Bir köşe başı,
Bir satır başında
birden,
kalemim
olabildiğince konuşsa.
Ezberimde kalan tüm türküler,
Çığırışsa...
Ben dinlesem..
Konuşmasam sussam,sussam..

Ağır uykular gibi,
Geceyi yorgan diye üstüme sarınsam..
Sarılısam....

Nakaratındayken ..
Dehlizlere sürükleyen ezgilerin...

Notalarından savrulsam.

Arnavut kaldırımları,
Tanık ayak seslerime
Tüm şehir duydu bunu. ...
Şiir kokan kalemime ...
Yazma dedim,yazma..
Lâkin,
ne fayda...
Sitemim var...
Gözlerimin ,
Kömür karası matemine..
Ben bu türküleri hangi dipsiz kuyulara atayım da,
Hangi yunus kurtulsun ...
Kanadı kırık kuşların,
Kırık umutların da...
Hangi göç hazırlığı dursun..

Haydi diyorum sana,
Haydi...
Gidelim,
ey hüznü,
topla pılını pırtını..
Bağla bohçanı..
Vur sırtına..!

..... Emi

iki bin on yedi..